

Na malom stolíku stálo vedľa seba niekoľko fliaš zo svetlomodrého skla. Vyzerali ako minerálka. Amy schytila prvú skraja a cestou naspäť ju otvorila. Vzala jeden z vysokých pohárov a naliala doň priehľadnú tekutinu. Ruky sa jej pritom pohybovali ako ramená robota.

Matt divo gestikuloval a pobiehal hore-dolu po sále. Amy musela chvíľu bežať vedľa neho, aby mu podala plný pohár.

Autogram! Teraz alebo nikdy! Bola to príležitosť, na ktorú tak túžobne čakala. Len čo vtlačila Mattovi pohár do ruky, zvrtila sa a rozbehla sa k svojej taške. V bočnom vrecku mala strčený zápisník, ktorý si kúpila špeciálne na tento deň, a niekoľko pier, ak by niektoré z nich náhodou nepísalo.

Za chrptom počula, ako Matt hltavo pije. Keď sa so zápisníkom v ruke vystrela a otočila, zúrivo zreval a začal pľuť. Na koberci pred ním sa hneď vytvoril veľký tmavý fľak, no Matt pľul stále ďalej.

„Ty sprostá krava!“ zreval na ňu. „Veď to je gin. Chceš ma otráviť?“ Zachrčal a začal dáviť. „Ty idiotka!“

Amy len bezmocne postávala, ruky so zápisníkom a perom napoly vystreté dopredu. Matt sa k nej dotackal a z očí mu sršalo pohrdanie. Zbadal, čo mu podáva, a z hrdla sa mu hneď vydral posmešný škrek. Prudko sa rozohnal, udrel a zápisník s perom zleteli na zem. Ruky mala teraz prázdne, no ich poloha sa nezmenila.

„Zalez kamsi do chlieva a neotravuj tu vzduch!“

vyletel na ňu Matt rozzúrene a nadávajúc sa vytackal zo sály.

Amy za ním šokovane hľadela. Bolo to ešte horšie ako pád a zmiznutie Bixi. Mala pocit, akoby bol celý jej život zo skla, ktoré sa teraz s rinčaním rozbiejalo. Začula aj skutočné rinčanie, ale to pochádzalo z rozbitého pohára, ktorý Matt šmaril o stenu.

Všetko sa jej rozbilo. Jej sen o Mattovi, o chlapcovi, ktorému mohla dôverovať, ktorý bol taký iný a ktorý dokázal byť taký nežný a milý ako jeho úsmev na plagáte. Zo všetkého ostali len črepy. Aj z jej sna, že si donesie kúsok z neho domov. Všetky plány, ktoré spriadala od chvíle, keď jej Beatrice povedala o tej párty, ležali teraz pred ňou ako kopa črepov. A pritom s tým musela rátať, bolo to pre ňu také typické. Jej mama by si teraz určite len povzdychla a pokývala hlavou. Nečakala od Amy nič iné.

No Amy od seba niečo iné čakala.

A od svojho života.

A od človeka, ktorému dôverovala, ktorého obdivovala a...

... a do ktorého sa zaľúbila.

Nechcela sa dať takto strašne sklamať. Nie, to naozaj nechcela.

Ešte pred pár dňami by sa v takejto situácii najradšej utiahla do seba a zožierala pocitmi viny. V tejto chvíli však pocítila niečo úplne iné: zlosť! Nekonečnú zlosť! Zlosť pre zničený sen, ktorý Matt tak hnusne pošliapal.

Videla ho vychádzať cez lietacie dvere do chodby. Rifle s umelo vytrhanými dierami a bielo-čier-